

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Rafał Szurka
Protokolant:	stażysta Klaudia Jędrzejewska

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2022 r. w Bydgoszczy na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K.

przeciwko J. H.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 227.405,79 zł (dwieście dwadzieścia siedem tysięcy czterysta pięć złotych 79/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, liczonymi od kwoty 221.674,31 zł za okres od dnia 25 marca 2021 r. do dnia zapłaty,
- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 22.205 zł (dwadzieścia dwa tysiące dwieście pięć złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzono, do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów procesu,
- przyznaje ze Skarbu Państwa Sądowi Okręgowemu w Bydgoszczy na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. A. kwotę 7.200 zł (siedem tysięcy dwieście złotych), podwyższoną o kwotę podatku od towarów i usług wg stawki obowiązującej, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.
- Sygn. akt I C 1445/21

6. UZASADNIENIE

8. Pozwem wniesionym do rozpoznania w postępowaniu upominawczym, skierowanym przeciwko J. H., powód (...) Bank (...) S.A z siedzibą w K. domagał się zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kwoty 227.405,79 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 221.674,31 zł od dnia 25 marca 2021r. do dnia zapłaty. Nadto, powód wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych oraz odsetek od tych kwot w terminach i wysokościach przepisanych.

9. W uzasadnieniu wskazano, iż w dniu 4 sierpnia 2016r. pozwany zawarł z powodowym Bankiem umowę o Mieszkaniowy Kredyt Budowlano - Hipoteczny w złotych o numerze (...). Na podstawie tego zobowiązania powód udzielił pozwanemu kredytu w wysokości 230.000 zł. Strona powodowa stwierdziła jednocześnie, że na mocy zawartej umowy pozwany był zobowiązany do spłaty kredytu wraz z odsetkami oraz innymi zobowiązaniami wskazanymi w

umowie kredytu. Pozwany nie wykonywał w sposób należyty swojego zobowiązania, co doprowadziło do powstania po jego stronie zadłużenia przeterminowanego.

10. Dalej powodowy Bank zaznaczył, iż dążąc do wyegzekwowania należnych mu świadczeń podjął w stosunku do kredytobiorcy postępowanie upominawcze, wysyłając do niego w pierwszej kolejności wezwanie do zapłaty, w którym równocześnie poinformowano pozwanego o możliwości przeprowadzenia restrukturyzacji zadłużenia. Pozwany w dalszym ciągu nie realizował należnych powodowemu bankowi wpłat rat. Powód wyjaśnił, że w dniu 24 grudnia 2020r wysłał pozwanemu oświadczenie o wypowiedzeniu umowy, które odebrał w dniu 11 stycznia. 2020r. Bieg 30-dniowego okresu wypowiedzenia rozpoczął swój bieg od 12 stycznia 2021r. Po jego upływie stwierdzone przez Bank zadłużenie zostało postawione w stan wymagalności.

11. W dniu 11 maja 2021r. Sąd Okręgowy w Bydgoszczy wydał zgodnie z żądaniem pozwu nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym /sygn. akt I Nc 98/21 - k.71/.

12. Od nakazu zapłaty pozwany w dniu 8 czerwca 2021r. (data wpływu do Sądu 10.06.2021r.) złożył sprzeciw zaskarżając nakaz w całości. W piśmie tym pozwany sformułował również wniosek o przyznanie mu pełnomocnika z urzędu oraz zwolnienie go od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości /k.76-76v/.

13. W uzasadnieniu pozwany wyjaśnił, że w 2019r. pojechał do Szwajcarii, gdzie miał zarabiać 10.000 zł miesięcznie. Stwierdził również, że jego pracodawca oszukał go i zaprzestał wypłacania wynagrodzenia. Pozwany zaznaczył także, że jego sytuacja finansowa jest trudna, ponieważ jest osobą bezrobotną.

14. Postanowieniem z dnia 9 lipca 2021r. Sąd Okręgowy w Bydgoszczy zwolnił pozwanego od kosztów sądowych w całości a także ustanowił dla niego pełnomocnika z urzędu /k.88/.

15. Pismem z dnia 2 listopada 2021r. /k. 104 i nast./ pozwany sprecyzował swoje stanowisko w sprawie. W piśmie tym pozwany domagał się również zobowiązania powoda do podania, czy Bank wypełnił w stosunku do kredytobiorcy obowiązek przez udzielenie wyjaśnień dotyczących treści informacji przekazanych przed zawarciem umowy oraz postanowień zawartych w umowie, w tym przez doręczenie mu przed zawarciem umowy kredytu formularza informacyjnego.

16. Pozwany zaskarżył wydany w postępowaniu upominawczym nakaz w całości, a także domagał się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu według norm przepisanych. W uzasadnieniu strona pozwana przyznała, iż w dniu 4 sierpnia 2016r. zawarł z powodowym bankiem umowę o mieszkaniowy kredyt budowlano- hipoteczny w złotych, na podstawie której powód przekazał mu 230.000 zł. Zaznaczyła również, że powód nie przedłożył do akt sprawy umocowania osoby składającej oświadczenie o wypowiedzeniu umowy z dnia 24 grudnia 2020r. Z tego względu pozwany stał na stanowisku, iż brak jest podstaw do uznania skutecznego rozwiązania umowy kredytu, co czyni powództwo przedwczesnym.

17. Pozwany zauważył, że do akt nie dołączono również odpisu oryginału wypowiedzenia umowy ani dowodu doręczenia tego wypowiedzenia kredytobiorcy. Pozwany stwierdził równocześnie, iż wydruk ze strony Poczty Polskiej nie jest wystarczający do wykazania w/w okoliczności.

18. Podsumowując pozwany wyjaśnił, iż jego sytuacja materialna jest trudna, co było przyczyną braku terminowej spłaty rat kredytu. Zasugerował również, że niniejszą sprawę można skierować do mediacji.

19. W toku rozprawy z dnia 20 kwietnia 2022 r. pełnomocnicy procesowi stron podtrzymali stanowiska w sprawie. Pełnomocnik strony powodowej wyjaśnił ponadto, iż mediacja jedynie wydłuży postępowanie, a pozwany nie złożył wniosku o restrukturyzację.

21. **Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

23. W dniu 4 sierpnia 2016 r. pozwany zawarł z powodowym Bankiem umowę o Mieszkaniowy Kredyt Budowlano - Hipoteczny w złotych o numerze (...), na podstawie której powód udzielił pozwanemu kredytu w wysokości 230.000 zł. Kwota udzielonego kredytu zgodnie z umową była wypłacona pozwanemu w dwóch transzach i miała zostać przeznaczona na budowę domu jednorodzinnego położonego w K. przy ul. (...) nr działki (...), obręb (...). Wyżej wskazana nieruchomość posiadała prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Szubinie księgę wieczystą nr (...).

24. Oprocentowanie kredytu było ustalane według zmiennej stopy procentowej, która na dzień zawarcia umowy wynosiła 3,69% w stosunku rocznym. Wysokość stopy procentowej mogła ulec zmianie i ustalana była jako stawka indeksu 6M WIBOR oraz niezmiennej w całym okresie kredytowania marży banku w wysokości 1.90 punktu procentowego.

25. Na mocy zawartej umowy pozwany był zobowiązany do spłaty kredytu wraz z odsetkami oraz innymi zobowiązaniami wskazanymi w umowie. Po okresie karencji w spłacie kapitału, kredyt i odsetki spłacane miały być miesięcznie w 360 ratach annuitetowych (równych ratach kapitałowo- odsetkowych). Spłata następowała poprzez pobieranie środków pieniężnych z rachunku oszczędnościowo - rozliczeniowego kredytobiorcy prowadzonego w Banku, na podstawie upoważnienia udzielonego przez kredytobiorcę.

26. Zabezpieczeniem spłaty kredytu była ustanowiona na rzecz Banku hipoteka do kwoty 345.000 zł, na będącej w użytkowaniu wieczystym działce gruntu i zabudowanej budynkiem stanowiącym odrębną własność pozwanego, położonej w miejscowości K. przy ul. (...), działka nr (...), obręb (...), a także przelew praw wynikających z ubezpieczenia nieruchomości.

27. Zawierając umowę kredytu, pozwany w jej paragrafie 8 oświadczył m.in., że dokonał wyboru oferty kredytu w złotych opartego na zmiennej stopie procentowej mając pełną świadomość ryzyka związanego ze zmienną stopą procentową. Przyznał także, że został poinformowany przez pracownika Banku o ryzyku i skutkach wynikających ze zmiennej stopy procentowej i jest w pełni świadomy ich ponoszenia. Dodatkowo w ustępie 9 w/w postanowienia umownego pozwany oświadczył, iż przed zawarciem umowy otrzymał jej wzór oraz wory załączników, które z chwilą zawarcia umowy stały się jej integralną częścią.

28. W paragrafie 6 umowy strony uzgodniły, że niezapłacenie przez kredytobiorcę raty kapitałowo- odsetkowej lub odsetkowej w terminach ustalanych w umowie lub jej spłacenie w niepełnej wysokości powodowało, że niespłacona należność stawała się zadłużeniem przeterminowanym. Od kwoty zadłużenia przeterminowanego powód naliczał odsetki podwyższone w wysokości czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (...). Zgodnie z par. 8 ust. 6 umowy, w przypadku niedotrzymania przez pozwanego warunków udzielonego kredytu, przez niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązań wynikających z umowy, w tym w przypadku niezapłacenia w terminach określonych w umowie pełnych rat kredytowych za co najmniej dwa okresy płatności, strona powodowa uprawniona była do wypowiedzenia umowy kredytu za 30-dniowym okresem wypowiedzenia, po uprzednim pisemnym wezwaniu kredytobiorcy do zapłaty zaległych rat lub ich części w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy.

29. Przed wypowiedzeniem umowy, Bank był również uprawniony do podjęcia czynności upominawczych takich jak: wysłanie monitu (listownie lub na adres e-mail), wykonanie telefonu upominawczego, wysłanie komunikatu SMS lub komunikatu w systemie bankowości internetowej, czy też zlecenie wizyty terenowej. (par. 8 ust. 13 umowy).

30. Wypełniając i podpisując wniosek kredytowy, pozwany oświadczył m.in., że otrzymał od powoda Formularz Informacyjny dotyczący kredytu zabezpieczonego hipoteką na trwałym nośniku.

31. **Dowód:** umowa o Mieszkaniowy Kredyt Budowlano - Hipoteczny nr (...) - k. 14-29 akt, wyciąg z tabeli opłat i prowizji - k. 30-34 akt, zaświadczenie o udzieleniu kredytu - k. 35 akt, kosztorys robót budowlanych - k. 36-37 akt, polisa ubezpieczenia na życie - k. 38 akt, potwierdzenie otrzymania polisy ubezpieczeniowej - k. 39 akt, polisa - k. 40-41 akt, treść księgi wieczystej nr (...) - k. 42-47 akt, wniosek o uruchomienie środków - k. 48 akt, załącznik - k. 49

akt, wyciąg - k. 50-57 akt, wniosek o uruchomienie środków - k. 58 akt, załącznik - k. 59 akt, wyciąg - k. 60-61 akt, wniosek kredytowy - k.126-133 akt.

33. Pozwany nie wykonywał w sposób należyty swojego zobowiązania, co doprowadziło do powstania po jego stronie zadłużenia przeterminowanego. Powodowy Bank dążąc do wyegzekwowania należnych mu świadczeń podjął w stosunku do kredytobiorcy postępowanie upominawcze wysyłając do niego w dniu 2 listopada 2020 r. wezwanie do zapłaty kwoty 1.822,26 zł, w którym równocześnie poinformowano pozwanego o możliwości przeprowadzenia restrukturyzacji zadłużenia. Pozwany nie złożył wniosku o restrukturyzację. Pismo stanowiące ostateczne wezwanie do zapłaty zostało odebrane przez pozwanego w dniu 13 listopada 2020 r.

34. Wobec dalszego nieuiszczenia przez pozwanego rat kredytu, strona powodowa podjęła decyzję o wypowiedzeniu umowy kredytobiorcy. Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy zostało pozwanemu wysłane w dniu 24 grudnia 2020r. , które doręczono w dniu 11 stycznia 2021 r. Bieg 30-dniowego okresu wypowiedzenia rozpoczął się od 12 stycznia 2021 r. Wypowiedzenie zostało sporządzone przez umocowanego do tego pełnomocnika banku. Po jego upływie, a więc 11 lutego 2021 r. stwierdzone przez Bank zadłużenie zostało postawione w stan wymagalności.

35. **Dowód:** ostateczne wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem odbioru - k. 62-65 akt, wypowiedzenie umowy wraz z potwierdzeniem doręczenia - k. 66-69 akt, pełnomocnictwo - k. 119-120, 125-125v akt, zestawienie spłat kredytu, k. 121-124 akt.

36.

37. Wysokość zobowiązania pozwanego wobec powoda to kwota 227.405,79 złotych, w tym kwota kapitału w wysokości 221.674,31 złotych, kwota 2.365,17 złotych z tytułu odsetek umownych, kwota 2.923,47 złotych z tytułu odsetek za zwłokę i kwota 442,84 złotych z tytułu opłat i prowizji.

38. **Dowód:** wykaz wpłat wraz z zaksięgowaniem i wyliczenie – k.9-11 i 121-124 akt.

40. Pozwany jest zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy Filia w S. jako osoba bezrobotna od dnia 30 grudnia 2020 r. bez prawa do zasiłku.

41. **Dowód:** zaświadczenie - k. 77 akt.

43. **Ustalenie stanu faktycznego** dokonano w oparciu o przedłożone przez stronę powodową dowody z dokumentów, przede wszystkim w oparciu o dokument umowy kredytu, wypowiedzenie umowy wraz z dowodem doręczenia korespondencji, a także historii wpłat na rachunek do obsługi zadłużenia. Autentyczność żadnego dokumentów nie została przez pozwanego skutecznie zakwestionowana, pozwany nie zakwestionował bowiem skutecznie wysokości roszczenia powoda, a nadto nie budziła ona wątpliwości Sądu.

44. Sąd na podstawie art. 235² par. 1 pkt 2 i 5 k.p.c. postanowił pominąć dowód z przesłuchania świadka D. O. oraz pozwanego, którzy pomimo prawidłowego ich wezwania nie stawili się na rozprawie w dniu 20 kwietnia 2022r. Ze złożonego przez pełnomocnika pozwanego w jej toku oświadczenia, wynika, że istniały problemy w kontakcie ze stroną pozwaną, która nie odpowiedziała na wysłane jej pismo. Pomimo podjętych prób nie ma informacji, co do innego adresu pozwanego. Z aktualnego wydruku PESEL-SAD wynika, iż dane adresowe pozwanego nie uległy zmianie w stosunku do wcześniejszych faz procesu. Sąd wskazuje również, iż ustalenia faktyczne, jakie miały zostać wykazane zarówno za pośrednictwem zeznań świadka, jak i pozwanego dotyczyły sytuacji majątkowej strony pozwanej, a także okoliczności związanych z zawarciem umowy kredytu budowlano - hipotecznego z dnia 4 sierpnia. W/w okoliczności wynikają z przedłożonych do akt sprawy dokumentów. Zważyć również trzeba, że sytuacja materialna strony pozwanej w zakresie jej obowiązków wynikających z wypowiedzianej umowy kredytu, ma znaczenie drugorzędne i nie mogła stanowić podstawy oddalenia powództwa, wobec nie kwestionowanego faktu braku spłaty zobowiązania po stronie pozwanej. Co więcej, z pism procesowych pozwanego jasno wynika, iż z uwagi na trudną sytuację finansową nie spłacał on terminowo wymagalnych rat. Z tych przyczyn, przeprowadzenie w/w dowodów nie było potrzebne dla

rozstrzygnięcia sprawy, a nade wszystko zmierzało do niepotrzebnego przedłużenia postępowania. Niezależnie od tego wskazać należy, że Sąd wzywając pozwanego na rozprawę umożliwił mu złożenie zeznań w sprawie, pozwany w sposób nieusprawiedliwiony nie stawiał się na rozprawie, i nie skorzystał z prawa do złożenia zeznań. Z tego też powodu Sąd pominął ten wniosek dowodowy.

46. Sąd zważył, co następuje:

48. Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

49. Roszczenie powodowego Banku znajdowało oparcie w zawartej przez strony umowie kredytowej z dnia 4 sierpnia 2016 r. oraz w treści art. 69 ust. 1-2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe. Zgodnie z tym przepisem, przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Umowa kredytu powinna przy tym być zawarta na piśmie i określać w szczególności: strony umowy, kwotę i walutę kredytu, cel, na który kredyt został udzielony, zasady i termin spłaty kredytu, wysokość oprocentowania kredytu i warunki jego zmiany, sposób zabezpieczenia spłaty kredytu, zakres uprawnień banku związanych z kontrolą wykorzystania i spłaty kredytu, terminy i sposób postawienia do dyspozycji kredytobiorcy środków pieniężnych, wysokość prowizji, jeżeli umowa ją przewiduje, warunki dokonywania zmian i rozwiązania umowy (art. 69 ust. 2 ww. ustawy).

50. W sprawie niniejszej poza sporem pozostawał fakt, iż strony procesu były związane stosunkiem obligacyjny wynikającym z umowy o Mieszkaniowy Kredyt Budowlano - Hipoteczny w złotych o numerze (...), na mocy której pozwany otrzymał do swojej dyspozycji określoną kwotę środków pieniężnych, zobowiązując się jednocześnie do jej spłaty w 360 miesięcznych ratach. Strona powodowa w toku procesu wykazała powyższe okoliczności, przedkładając stosowną umowę, która została podpisana przez pozwanego. Strona pozwana nie kwestionowała również faktu, iż kwota udzielonego kredytu tj. 230.000 zł została jej przez powodowy Bank przekazana. Wreszcie poza sporem pozostawał również fakt, iż pozwany nie wywiązywał się z postanowień umowy kredytu, co objawiało się brakiem dokonywania wymagalnych rat kapitałowo-odsetkowych w określonych w umowie terminach i wysokościach. Powyższą okoliczność pozwany sam przyznał w piśmie z dnia 2 listopada 2020 r. /k.103 i nast./.

51. Wobec braku spełniania przez kredytobiorcę (pozwanego) świadczeń z umowy wynikających, powodowy Bank dnia 2 listopada 2020 r. wezwał pozwanego do zapłaty zadłużenia w terminie 14 dni roboczych, pouczając o prawie złożenia wniosku o restrukturyzację. Wezwanie to – w ocenie Sądu – odpowiadało wymogom art. 75c ww. ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe. Pozwany nie skorzystał z takiego uprawnienia.

52. Na dzień wezwania pozwanego do zapłaty (2.11.2020 r.), jego zaległość wynosiła 1.822,26 zł, co doprowadziło do zaistnienia określonych w § 8 ust. 7 lit. c. oraz w § 6 ust. 1 i 2 umowy kredytowej przesłanek wypowiedzenia. Zgodnie w powyższymi postanowieniami, Bank był uprawniony do wypowiedzenia umowy kredytowej z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia m.in. w razie niespłacenia przez Kredytobiorcę pełnych rat kredytu za co najmniej dwa okresy płatności. Z przedłożonego przez powodowy Bank zestawienia płatności z tytułu umowy kredytu wynika, iż ostatnią ratę pozwany zapłacił 10 września 2020 r. Po tej dacie pozwany nie dokonał już żadnej spłaty rat. Bank wypowiedział pozwanemu umowę w dniu 24 grudnia 2020 r., a więc po ponad 3 miesiącach od stwierdzonej zaległości w płatności. Pozwany odebrał pismo zawierające wypowiedzenie umowy w dniu 11 stycznia 2021 r. Formalne warunki umożliwiające wypowiedzenie umowy zostały zatem spełnione.

53. Forsując swoją linię obrony pozwany zarzucał powodowemu bankowi m.in., że pod oświadczeniem o wypowiedzeniu umowy była podpisana osoba, która nie była do tego umocowana, co czyniło wypowiedzenie bezskuteczne, a powództwo przedwczesne. Z powyższym nie sposób się jednak zgodzić. Powód do akt sprawy przedłożył pełnomocnictwo dla K. G., którego zakres obejmował m.in. prawo do samodzielnego reprezentowania powoda wobec klientów (...) Banku (...) (...) w sprawach dotyczących dochodzenia wierzytelności, w tym do dokonywania czynności faktycznych i prawnych oraz do składania oświadczeń woli o charakterze majątkowym wobec

klientów (...) (...) w zakresie m.in. wypowiedzeń umowy. W tych okolicznościach podniesiony przez pozwanego zarzut nie mógł odnieść spodziewanych przez niego skutków procesowych.

54. Dodatkowo pozwany kwestionował skuteczne doręczenie mu wypowiedzenia umowy twierdząc, iż sam wydruk ze strony Poczty Polskiej nie jest wystarczający do wykazania w/w okoliczności. Z powyższym również nie sposób się zgodzić. Sąd doszedł do przekonania, że taki wydruk może stanowić dowód nadania i doręczenia przesyłki pozwanemu. Ze spornego wydruku śledzenia przesyłki (k. 68-69) wynika jednoznacznie, iż oświadczenie Banku o wypowiedzeniu zostało adresatowi (pozwanemu) doręczone w dniu 11 stycznia 2021 r. Na podstawie tego dokumentu można również stwierdzić, że warunkiem skutecznego odebrania w/w korespondencji było potwierdzenie odbioru, przez co należy rozumieć złożenie podpisu przez uprawnioną do tego osobę. Oczywiście Sąd zdaje sobie sprawę, że dane zawarte na wydruku śledzenia przesyłki mają charakter wyłącznie poglądowy, ale Sąd ma też na względzie, że dane te w systemie informatycznym zamieszczone zostały nie przez powoda, lecz podmiot zewnętrzny (Pocztę Polską), który to podmiot nie miał żadnego interesu w zafalszowywaniu rzeczywistości i nieprawdziwym potwierdzaniu doręczenia przesyłki. Równocześnie w niniejszej sprawie brak jest danych, które świadczyłyby o tym, że pozwany z przyczyn obiektywnych i niezależnych od niego (np. zmiana miejsca zamieszkania, pobyt w szpitalu) nie mógł takowej korespondencji podjąć.

55. Również postawa procesowa pozwanego nakazywała Sądowi wątpić w podniesiony przez niego zarzut niedoręczenia przedmiotowego wezwania. Negując żądanie pozwu pozwany zgłaszał bowiem zarzuty, które okazywały się nietrafne po przedłożeniu dowodów z dokumentów przez stronę powodową (o czym będzie mowa jeszcze w dalszej części uzasadnienia). W konsekwencji tych rozważań, Sąd doszedł do przekonania, iż wbrew twierdzeniom strony pozwanej umowa o kredyt została skutecznie wypowiedziana, a całość należności z niej wynikających postawiona w stan wymagalności.

56. Nie mógł się również ostać zarzut pozwanego, który starał się wykazać, że powodowy bank nie dopełnił względem niego obowiązków informacyjnych przed zawarciem umowy oraz wyjaśnienia postanowień zawartych w umowie, w tym przez doręczenie mu przed zawarciem umowy kredytu formularza informacyjnego. Odpowiadając na tak sformułowany zarzut, powód do pisma procesowego z dnia 21 grudnia 2021 r. /k. 114 i nast./ dołączył podpisany przez pozwanego wniosek o udzielenie kredytu, w którym kredytobiorca (pozwany) oświadczył m.in., że otrzymał od powoda formularz informacyjny dotyczący kredytu zabezpieczonego hipoteką na trwałym nośniku. W konsekwencji również ten zarzut należało uznać za gołosłowny i wywiedziony jedynie na potrzeby tego procesu. Poza tym pozwany mógł tą kwestię rozwinąć w drodze zeznań, z czego jednak nie skorzystał, poprzez brak stawiennictwa na rozprawie przed Sądem.

57. Pozwany poza kwestionowaniem zasadności powództwa, podważał również jego wysokość. Jak wynika z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Ponadto stosownie do art. 3 k.p.c. strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Art. 232 k.p.c. stanowi natomiast, że strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Wreszcie na mocy art. 233 § 2 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału.

58. Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszego postępowania, Sąd uznał, że powód dołączonymi do akt sprawy dokumentami prywatnymi udowodnił fakt zawarcia umowy, wykonanie wynikającego z niej zobowiązania powoda w całości oraz jedynie częściową spłatę umówionych rat należnych na podstawie umowy powodowi od pozwanego, a także zasadność i sposób naliczenia żądanych przez siebie odsetek umownych (w tym odsetek od udostępnionego pozwanemu kapitału i odsetek dla zobowiązań przeterminowanych). Sąd dał wiarę tym dowodom, które zresztą nie zostały przez pozwanego skutecznie zakwestionowane. Powyższe dokumenty potwierdziły powstanie zadłużenia pozwanego i jego wysokość. Strona pozwana nie udowodniła, iż jej zobowiązanie wobec powoda wynikające z umowy kredytu zostało spłacone w całości lub w części innej niż to wynika z przedłożonych przez Bank dokumentów. W tym zakresie pozwany nie podnosił w szczególności, jaka jego zdaniem winna być ewentualna wysokość roszczenia powoda, zatem zarzuty w tym zakresie w ocenie Sądu zostały podniesione wyłącznie na potrzeby

niniejszego postępowania. Zauważyć należy, że w pierwszym swoim piśmie po nakazie zapłaty pozwany w ogóle nie zakwestionował wysokości roszczenia powoda, uczynił to dopiero po ustanowieniu pełnomocnika z urzędu i to w sposób ogólnikowy, a ponadto sam wnosił o możliwość skierowania sprawy do mediacji, na co powód nie wyraził zgody, który to wniosek także wskazywał na intencje pozwanego w sprawie.

59. Mając te okoliczności na względzie, Sąd uwzględniając roszczenie wywiedzione w pozwie, zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 227.405,79 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 221.674,31 zł za okres od dnia 25 marca 2021r. do dnia zapłaty, zgodnie z żądaniem pozwu (punkt 1 wyroku).

60. Ponieważ pozwany przegrał sprawę w całości, to na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. został zobowiązany do zwrotu kosztów procesu na rzecz powoda. Na koszty procesu składały się : opłata od pozwu - 11.371 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powoda w stawce minimalnej - 10.800 zł, którego wysokość została ustalona na podstawie § 2 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa - 34 zł, co dawało łącznie 22.205 zł, wraz z odsetkami z uwagi na aktualne brzmienie przepisu art. 98 k.p.c. (punkt 2 wyroku).

61. Pozwany był reprezentowany przez pełnomocnika przyznanego mu z urzędu. Biorąc pod uwagę wynik procesu, kosztami jego wynagrodzenia, tj. kwotą 7.200 zł należało obciążyć Skarb Państwa - Sąd Okręgowy w Bydgoszczy. Wysokość należnego pełnomocnikowi wynagrodzenia wynikała z § 8 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (punkt 3 wyroku).